

Nikoli nas ne sme nič presenetiti

Varnost - temelj svobode

VARNOST JE STVAR NAS VSEH, SAJ JE TAKO KOT SVOBODA NEDELJIVA

Na VIII. kongresu ZKS je med drugim stekla beseda o družbeni samozaščiti in varnosti. Poudarjeno je bilo, da delovni človek ali krajan ne bo mogel uresničevati svojega vpliva na življenje, če se ne bo počutil varnega. Ljudje smo torej oblikovalci razmer v svojem življenjskem ali delovnem okolju, nosilci smo in izvajalci družbene samozaščite. Naša vsakdanja varnost se, kot bi temu dejali, kuje v bazi, v »prtiličju« in ne le na najvišjem »nadstropju« naše samoupravne in socialistične zgradbe.

In kaj so pravzaprav varnostne razmere?

Predvsem gre za probleme, ki bi slej ali prej utegnili povzročiti politično, moralno ali gmotno škodo. Omenimo le birokratski odnos do samoupravljanja, tehnokratske mahinacije, subverzije, nasilje sovražne politične emigracije, razne nesreče, kriminalna dejanja in kršitev javnega reda. Priče smo, da na nekaterih območjih — iz takih ali drugačnih razlogov — prihaja do krajšega ali daljšega oviranja delovnih pogojev. Vzemimo za primer požare, tatvine, zlorabe našega gostoljubja, prometne nesreče z večjim številom žrtev, sovražno in zlonamerno propagando itn. ...

Ali se zavedamo, da našeti pojavi najpogosteje prekašajo meje le ene družine oziroma delovne organizacije in krajevne skupnosti? In da le-te lahko vplivajo tudi na sosedno krajevno skupnost? Zato je naša vsakdanja varnost, tako kot naša svoboda, nedeljiva.

In prav je, da se na naših srečanjih in sestankih poglobljamo v varnostne probleme, ki se v našem okolju najpogosteje pojavljajo. Le na ta način nam bo uspelo pravočasno spodrezati krila sovražnim in vznemirljivim novicam, napadom na krajane, tatvinam in vlomom, mladinskemu prestopništvu itn.

Posebne pomena je pravočasna ugotovitev o tem, kaj lahko — glede na lego in pomen krajevne skupnosti — pričakujemo: možnost diverzije, nevarnost požarov ali nesreč na ne dovolj zavarovanih območjih, rop ali poškodbo objektov splošnega pomena, sabotaža itn.

Zato bi morda bilo prav, da krajevne skupnosti, predvsem tiste, ki tega še niso storile, te dni ugotovijo, kakšna je varnostna problematika na njihovem območju, kaj je narejenega in kaj bi bilo potrebno še dograditi. Zdaj je še čas za to, saj je pred nami poletje, ki prinaša nevarnosti požarov, poplav ali drugačnih nesreč.

Zavedati se moramo, da živimo v času tako imenovane hladne vojne, ki se rada poslužuje dezinformacij in najrazličnejših komentarjev »iz prve roke«, ki naj bi med nami vnašale vznemirjenost ali vsaj skušale ogroziti naše samoupravne odnose. Če k temu dodamo še naše naloge na področju preprečevanja nasilništva, krošnjarjenja in tako imenovanih črnih nočitev, je potem jasno, da imamo na področju osebne in splošne varnosti in samozaščite še precej dela.

In ko v maju praznujemo obletnico naše službe varnosti, bi morali še bolj skrbeti za to, da nas dejansko nič ne preseneti.

J. B.

Dopolnilni pouk o obrambi in zaščiti prebivalstva SRS

Samozaščita

Dopolnilni pouk o obrambi in zaščiti za prebivalstvo SR Slovenije je v polnem razmahu in tudi prebivalstvo občine Ljubljana-Siška ni pri tem pouku nobena izjema. Dan za dnem je v posamezni krajevni skupnosti naše občine predavanje o reševanju ob hudih nesrečah — predvsem pa o reševanju iz ruševin. To je določena programska tema za leto 1978.

S temi predavanji želimo prebivalstvo seznaniti, kako delovati — reševati po nesreči, še posebno ob vojnih akcijah, ob naravnih in drugih hudih nesrečah ter v drugih izrednih razmerah. Saj je reševanje zadnji možni ukrep, ki ga prebivalci lahko izvedemo za neposredno osebno zaščito, za prvo pomoč in za vzajemno kolektivno zaščito ljudi in imetja, da ublažimo stanje po nesreči. Seveda pa je za reševanje potrebno, da občani vemo, koga in kako reševati. Kajti reševanje ni enostavno delo — zahteva nekaj osnovnega znanja.

V prvih trenutkih bo odločala naša usposobljenost!

K reševanju ne smemo pristopiti nepremišljeno. Biti mora načrtno in smotno, hitro in neprekinjeno. V nesreči ne smemo pričakovati, da nas bodo drugi reševali, če si lahko sami pomagamo, zato moramo biti samoiniciativni in iznajdljivi.

Skratka — v teh prvih trenutkih po nesreči se pokaže naša samozaščitna pripravljenost. Zaščititi sebe in pomagati tovarišu. Prav iz izkušnje potresa v Posočju lahko trdimo, da je samozaščita že krepko zasidrana v miselnosti občanov, vendar z doseženim nikoli ne smemo biti zadovoljni.

Predavanja, ki so letos v naših krajevni skupnostih za občane, imajo tudi ta namen, da seznanijo prebivalstvo, kako preživeti prvi nekaj ur po nesreči.

Priloge za izvajanje te teme so potekale že novembra in decembra 1977 na podlagi programa, ki ga je izdelal Republiški sekretariat za ljudsko obrambo SR Slovenije. Izvedba programa je naložena občinskim upravnim organom za ljudsko obrambo.

Izobraževanje prebivalstva v Ljubljani poteka po enotnem programu prek Delavske univerze »Boris Kidrič«.

Preskromni bi bili, če ne bi omenili tudi naporov upravnih organov naše občine in množice ljudi v naših krajevni skupnostih,

ki koordinirajo, organizirajo in opravljajo ostale naloge.

Predavatelji opažajo, da prebivalstvo pozorno sledi izvajanju teme. Nema lokrat se poslušalci ob koncu predavanja z aplavzom zahvalijo predavatelju. Tudi stisk roke predavatelju s kratkimi besedami: »Hvala, tovariš, bil sem v Skopju ob potresu, pa vem, kaj je to!« potrjuje tako organizatorjem kot izvajalcem, da smo na pravi poti.

Janko Babič

TEDEN RDEČEGA KRIŽA

V tednu Rdečega križa, ki bo od 7. do 14. maja, se bodo na področju naše občine zvrstile številne akcije iz programa občinskega in krajevnih odborov Rdečega križa. Tako bodo številni delovni posveti, tekmovanja ekip prve pomoči ter zbiralne akcije.

Vojaško usposabljanje šišenskih rezervnih vojaških starešin

Obramba napadenih mest

Usposabljanje za obrambo mest in naselij po osnovah splošnega ljudskega odpora je zahtevno delo in hkrati dokaj zanimivo. Vojaški starešine se pri tem srečujemo s specifičnimi elementi vodenja borb in bojev v mestih. Velike vojne v zgodovini človeštva so nam pokazale, da so se velike bitke, veliki prodori končali pri velikih mestih. Še posebno nam to kaže primer nekdanjega Stalingrada.

Seveda pa se je za odpor mesta potrebno pripraviti. Še posebno po naših koncepcijah SLO je treba pripraviti vse komponente, ki sodelujejo pri obrambi mest. Seveda moramo danes upoštevati tudi današnje vojno tehniko in današnje izkušnje. Vodenje odpora v mestu in obrambe mest nam da na eni strani številne prednosti kot dokaj dobra namestitvev branilca, lahka priprava močnih ognjenih točk v sistemu obrambe, mesto je ugoden kraj za postavljanje inženirskih preprek, začenši z enostavnimi barikadami, pa do kompliciranih minsko eksplozivnih zaprek, fugas in podobno. Na drugi strani pa mora branilec računati s slabo preglednostjo dogajanja na bojišču, pogostost požarov, dolgo zadrževanje kemičnih bojnih strupov in še vseh drugih nevarnosti.

Samo poslušanje predavanj pa le ne more dati uspeh. Potrebno je tudi individualno delo. Mesečnik »Naša obramba« je polna člankov o borbi v mestih, tako so tu zahtevni strokovni članki kot tudi poljudno branje. Rezervne vojaške starešine spoznavamo, da se brez te revije ni mogoče uspešno usposabljeti. Ko teče akcija »Naša obramba v vsako družino« to velja še posebno za starešinski kader — naj ne bi bilo rezervne vojaške starešine, ki bi ne bil naročnik »Naše obrambe«.

Prve korake pri usposabljanju na strokovno vojaškem področju za leto 1978 smo šišenski rezervisti torej napravili. Pregled predavanj v vseh 16 krajevnih organizacijah ZRVS naše občine nam je pokazal, da smo še posebno lahko zadovoljni z udeležbo pri krajevnih organizacijah na obrobju naše občine, kot je to primer v krajevni skupnosti Smednik, Stanežiče-Medno, Vižmarje-Brod, Guncleje, Medvode in Pirniče. Po koncepciji SLO se agresorju zoperstavimo z oboroženim bojem povsod in ob vsakem času. Odpor ne preneha niti tam, kjer pride do začasne zasedbe dela naše domovine. Zato je izredno pomembno, da rezervni starešinski kader spoznava vodenje odpora v mestih, saj danes večina Jugoslovanov živi v mestih.